18/01/21 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦା" ପୁନରାବୃତ୍ତି: ୨୭-୧୨-୨୦ ମଧୁବନ

୧୮ ଜାନୁୟାରୀରେ ପିତାଶ୍ରୀଙ୍କର ପୁଣ୍ୟ ଦିବସ ଅବସରରେ ସକାଳ କ୍ଲାସରେ ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ ବାପଦାଦାଙ୍କ ଅନମୋଲ ମହାବାକ୍ୟ "ମିଠେ ବଚ୍ଚେ :— ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପରମ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ ତେଣୁ ଭୁଲ୍ ଚୁକରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।"

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଅବିନାଶୀ ପିତା ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ମିଠା ସନ୍ତାନମାନେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମ ନିଶ୍ଚୟ କରି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ନିଜ ଘରକୁ ମନେ ପକାଅ । ଏହାକୁ ହିଁ ସୁଖ ଏବଂ ଶାନ୍ତିର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅବସ୍ଥା କୁହାଯାଉଛି । ଟାୱାର ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଥାଏ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ସେଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୁଖର ଅବସ୍ଥାକୁ ତୁମେମାନେ କିପରି ଯାଇପାରିବ ଯାହାର ବାଟ ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ରହୁଥିବା ବାବା ହିଁ ଆସି ବତାଉଛନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି, ପିଲାମାନେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମ ନିଶ୍ଚୟ କର । ଆମେ ଆତ୍ମା ସେହି ଶାନ୍ତିଧାମର ନିବାସୀ ଅଟୁ । ତାହା ହେଲା ଅବିନାଶୀ ପିତାଙ୍କର ଘର । ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମ ନିଶ୍ଚୟ କର ଶାନ୍ତିଧାମ ଏବଂ ସୁଖଧାମକୁ ମନେ ପକାଅ । ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ଏହି କଥାରେ ବହୁତ ମେହନତ ରହିଛି । ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମା-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ରହୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ମହାବୀର କୁହାଯାଉଛି । ତେବେ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମେମାନେ ମହାବୀର ଏବଂ ପବିତ୍ର ହେଉଛ । ପରମ ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତିବାନ୍ ।

ତୁମେମାନେ ଖୁସି ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ, ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ କରୁଥିବା ବାବା, ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କରୁଥିବା ବାବା, ନିଜେ ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବୁଦ୍ଧି ବାବାଙ୍କ ଆଡକୁ ଚାଲିଯାଉଛି । ଏହା ହେଲା - ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆତ୍ମାର ସ୍ନେହ । ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଉଠି ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଠା ମିଠା କଥାବାର୍ତ୍ତା କର । ବାବା ଆପଣଙ୍କର ଆମ ପ୍ରତି ଏହା କେତେ ବଡ ଚମତ୍କାର, ଆମେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ଭାବିନଥିଲୁ । ଆପଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ କରିବେ । ବାବା ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଆପଣଙ୍କର ଶିକ୍ଷାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବୁ । କୌଣସି ପାପ କର୍ମ କରିବୁ ନାହିଁ । ବାବା ଯେପରି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଶିବବାବାଙ୍କର ଏତେ ସବୁ ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କର ଚିନ୍ତା ତ ରହିବ ନା । ବାବାଙ୍କୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର କେତେ ଦାୟିତ୍ୱ ନେବାକୁ ପଡୁଛି । ଏଠାରେ ତୁମେମାନେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ପରିବାରରେ ବସିଛ । ବାବା ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଖାଇବି, ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ବସିବି.... । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରି କହୁଛନ୍ତି - ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ନିଜର ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଭୁଲିଯାଅ । ଏହା ତୁମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ, ପୁରୁଣା ଶରୀର ବିନାଶ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । କଥାରେ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ - ନିଜେ ମରିଗଲେ ଦୁନିଆ ମରିଗଲା । ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ସଂଗମଯୁଗର ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟ ବାକି ଅଛି । ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି - ବାବା, ଏହି ପାଠପଢା ଆଉ କେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୈବୀ ରାଜଧାନୀର ସ୍ଥାପନା ନ ହୋଇଛି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଥିବି । ତା' ପରେ ତୁମେମାନେ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଟ୍ରାନ୍ସଫର ହୋଇଯିବ । ଏହା ତ ପୁରୁଣା ଶରୀର ଅଟେ ଯେଉଁଥିରେ କିଛି ନା କିଛି ପୁରୁଣା କର୍ମଭୋଗ ଚୁକ୍ତ ହୋଇ ଚାଲିଛି । ଏଥିପାଇଁ ବାବା ସହଯୋଗ କରିବେ - ଏହିଭଳି ଆଶା ରଖିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଦେବାଳିଆ ହୋଇଗଲ, ବେମାରୀ ହୋଇଗଲ - ବାବା କହିବେ ଏସବୁ ତୁମର କର୍ମର ହିସାବ । ବାକି ଏକଥା ନିଶ୍ଚିତ ଯେ, ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ଆୟୁଷ ବୃଦ୍ଧି ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ନିଜକୁ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡିବ । କୃପା ମାଗିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ବାବାଙ୍କୁ ଯେତେ ମନେ ପକାଇବ ସେଥିରେ ନିଜର ହିଁ କଲ୍ୟାଣ ହେବ । ତେଣୁ ଯେତେ ଦୂର ସମ୍ଭବ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା କାମ ହାସଲ କର । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଯେ, ମୋତେ ପଲକରେ ଲୁଚାଇ ରଖ । ପ୍ରିୟ ଜିନିଷକୁ ନୟନର ପିତୁଳା, ପ୍ରାଣପ୍ରିୟ ବୋଲି ରହିଥା'ନ୍ତି ନା । ତେବେ ସିଏ ତ ପରମପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଗୁପ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଏତେ ସ୍ନେହ ରହିବା ଉଚିତ୍, ଯାହାକି ନ କହିବା ଭଲ । ବାବାଙ୍କୁ ତ ତୁମେମାନେ ନୟନର ପଲକରେ ଲୁଚାଇ ରଖିବା ଉଚିତ୍ । ପଲକ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଆଖିର ପଲକ ନୁହେଁ । ବାବାଙ୍କୁ ତ ବୁଦ୍ଧିରେ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ।

ପରମପ୍ରିୟ ନିରାକାର ଶିବବାବା ଆମମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ସିଏ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ସୁଖର ସାଗର, ସ୍ନେହର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ଏଭଳି ପରମପ୍ରିୟ ବାବାଙ୍କ ସହିତ କେତେ ସ୍ନେହ ରହିବା ଦରକାର । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କର କେତେ ନିଷ୍କାମ ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ପତିତ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ହୀରା ସଦୃଶ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ସେବା କରିବା ଉଚିତ୍ । ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲିବା ଉଚିତ୍ । ଯଦି କେଉଁଠି ବି ନିଜର ମତ ଚଲାଇବ ତେବେ ନିଜର ଭାଗ୍ୟରେ ତାଲା ପଡିଯିବ । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସନ୍ତାନ ଅଟ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହିସାବରେ ପରସ୍ପର ଭାଇ-ଭଉଣୀ ଅଟ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ନାତି ଏବଂ ନାତୁଣୀ ଅଟ । ତାଙ୍କଠାରୁ ଏବେ ବର୍ସା ନେଉଛ ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଯେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବେ ସେମାନେ ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବେ । ଏହି ମାର୍ଗରେ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ରହିବାର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅଭ୍ୟାସ ଦରକାର । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମିଠା ସନ୍ତାନମାନେ, ହେ ଆତ୍ମାମାନେ, ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଭୁଲ୍ ଚୁକରେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ବିନା ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ମନେ ପକାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ତୁମେମାନେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛ, ବାବା ମୋର ତ ଏକମାତ୍ର ଆପଣ ହିଁ ନିଜର ଅଟନ୍ତି, ଆଉ କେହି ନୁହଁନ୍ତି । ମୁଁ ଆତ୍ମା ଆପଣ ମୋର ପିତା ପରମାତ୍ମା, ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ହେବ । ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ରାଜରୋଗର ଶିକ୍ଷା ନେଉଛୁ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ସତ୍ୟଯୁଗର ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ମିଳୁଛି ।

ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ, ତୁମେ ଜାଣିଛ, ଏହି ଡ୍ରାମା ଅନାଦି ଅଟେ । ଏଠାରେ ହାରିବା ଏବଂ ବିଜୟୀ ହେବାର ଖେଳ ଚାଲେ । ଏଠାରେ ଯାହାବି ହେଉଛି ଏକଦମ୍ ସଠିକ୍ ହେଉଛି । ଯେହେତୁ ଡ୍ରାମାର ରଚୟିତାଙ୍କୁ ଏହି ଡ୍ରାମା ପସନ୍ଦ ତେଣୁ ରଚୟିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଡ୍ରାମା ନିଶ୍ଚିତ ପସନ୍ଦ ହେଉଥିବ । ଏହି ଡ୍ରାମାରେ ବାବା ଥରେ ମାତ୍ର ମନପ୍ରାଣ ଦେଇ ପିଲାମାନଙ୍କର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ତ ସବୁ ସନ୍ତାନ ବହୁତ ପ୍ରିୟ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପରକୁ ବହୁତ ସ୍ନେହ କରିଥା'ନ୍ତି । ସେଠାରେ ପଶୁମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସ୍ନେହ ରହିବ । ଏଭଳି କୌଣସି ପଶୁ ରହିବେ ନାହିଁ ଯାହାଙ୍କର ପରସ୍ପର ଭିତରେ ସ୍ନେହ ରହିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ହିଁ ମାଷ୍ଟର ସ୍ନେହର ସାଗର ହେବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି ଏହିଠାରୁ ସ୍ନେହର ସାଗର ହେବ ତେବେ ସେହି ସଂସ୍କାର ଅବିନାଶୀ ହୋଇଯିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଅବିକଳ କଳ୍ପ ପୂର୍ବ ଭଳି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ଥରେ ସ୍ନେହୀ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଏଠାକୁ ଆସିଛି । ବାବା ଯଦି କେବେ କୌଣସି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କ୍ରୋଧର ବଶ ହୋଇ କଥା କହୁଥିବାର ଶୁଣନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଯାଇ କହନ୍ତି, ପିଲାମାନେ କ୍ରୋଧ କରିବା ଭଲ କଥା ନୁହେଁ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖୀ ହେବ ଏବଂ ଅନ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖୀ କରିବ । ବାବା ତ ସଦାକାଳର ସୁଖଦାତା ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । କେବେ ବି ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଶିବବାବା ହେଲେ ସୁବହ କା ସାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍ ସଂଗମର ସମୟରେ ଆସି କଳିଯୁଗୀ ରାତିକୁ ସତ୍ୟଯୁଗ ଦିନ ଅଥବା ସକାଳ କରିଥା'ନ୍ତି । ସାରା ବିଶ୍ୱର ପିତାଙ୍କୁ ସାଇଁ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । କଳିଯୁଗୀ ରାତିକୁ ସେହି ଜଣେ ହିଁ ସାଇଁ ବାବା ଅର୍ଥାତ୍ ଭୋଳାନାଥ ଶିବବାବା ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କର ନାମ ହେଲା ଭୋଳାନାଥ, ଯିଏକି ସରଳ, ନିଷ୍କପଟ ମାତାମାନଙ୍କର ମଥାରେ ଜ୍ଞାନର କଳସ ରଖୁଛନ୍ତି । ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କେତେ ସହଜ ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି । କେତେ ସ୍ନେହର ସହିତ ତୁମମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଜ୍ଞାନର ପାଳନା ଦେଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି, ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ଯୋଗର ସ୍ନାନ କରିବାକୁ ହେବ । ଜ୍ଞାନକୁ ପାଠପଢା କୁହାଯାଉଛି । ଯୋଗ ସ୍ନାନ ଦ୍ୱାରା ପାପ ଭସ୍ମ ହୋଇଥାଏ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମ ନିଶ୍ଚୟ କରିବାର ଅଭ୍ୟାସ କରୁଥାଅ ତେବେ ଏହି ଦେହର ଅହଂକାର ବିଲ୍କୁଲ୍ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହୋଇ ବାବାଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ କେହି କେହି ଏକଥାକୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ନିଜର ପ୍ରକୃତ ଚାର୍ଟ ବାବାଙ୍କୁ ଜଣାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଅଧାକଳ୍ପ ହେବ ଏହି ମିଥ୍ୟା ଦୁନିଆରେ ରହି ରହି ମିଥ୍ୟା କଥା ଯେପରି ମନ ଭିତରେ ଘର କରି ଯାଇଛି । ବାସ୍ତବରେ ନିଜର ପ୍ରକୃତ ଚାର୍ଟ ଲେଖି ବାବାଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ଦରକାର, ଚେକ୍ କରିବା ଦରକାର ଯେ, ମୁଁ ୪୫ ମିନିଟ୍ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ବସିଲି, ସେହି ସମୟ ଭିତରେ କେତେ ସମୟ ନିଜକୁ ଆତ୍ମିକ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ କରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲି! କାହା କାହାକୁ ସତ୍ୟ କହିବା ପାଇଁ ଲଜ୍ୟା ଆସୁଛି । ଏକଥା ତ ତୁରନ୍ତ ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ଏତେ ସେବା କରିଲି, ଏତେ ଜଣଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ

ଶୁଣାଇଲି କିନ୍ତୁ ଯୋଗ ଚାର୍ଟ କେମିତି ରହିଲା, ସେକଥା ସତ୍ୟ ଶୁଣାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଯୋଗଯୁକ୍ତ ନ ରହିବା କାରଣରୁ କାହାକୁ ତୁମର ତୀର ଲାଗୁନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନ ରୂପକ ଖଣ୍ଡାରେ ଧାର ଆସୁନାହିଁ । କେହି କେହି କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତ ନିରନ୍ତର ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହୁଛି । କିନ୍ତୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସେହି ଅବସ୍ଥା ଏବେ ଆସିନାହିଁ । ନିରନ୍ତର ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିଲେ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯିବ । ଜ୍ଞାନର ପରାକାଷ୍ଠା ଦେଖା ଦେବ କିନ୍ତୁ ଏଥିପାଇଁ ବହୁତ ମେହନତ କରିବାକୁ ହେବ । ସାରା ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କ'ଣ ଏମିତି ହୋଇଯିବ କି! ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାର ସ୍ମୃତି ଯେପରି ନ ରହୁ । ନିଜର ଦେହର ସ୍ମୃତି ମଧ୍ୟ ନ ରହୁ । ଶେଷ ସମୟରେ ତୁମମାନଙ୍କର ଏହିଭଳି ଅବସ୍ଥା ହେବ । ଏହି ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମର ରୋଜଗାର ଜମା ହେବ । ଯଦି ଶରୀର ଛାଡିଦେଲ ତେବେ ରୋଜଗାର ଜମା କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ଆତ୍ମା ସଂସ୍କାର ନେଇଯିବ କିନ୍ତୁ ଶିକ୍ଷକ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଦରକାର ଯିଏକି ସବୁକିଛି ମନେପକାଇ ଦେବେ । ଏବେ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ମନେ ପକାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏଭଳି ବହୁତ ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଘର ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି, ଚାକିରୀ ଆଦି କରି ମଧ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ନିଜର ଅବିନାଶୀ ରୋଜଗାର ଜମା କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ନିଜର ସ୍ଥୁଳ ଧନକୁ କିପରି ସଫଳ କରିବୁ ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ରାୟ ନେଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସେଣ୍ଟର ଖୋଲ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଅନେକଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହେବ । ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଦାନ ପୁଣ୍ୟ କରିଥା'ନ୍ତି ଯାହାର ଫଳ ତାଙ୍କୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜନ୍ମରେ ମିଳିଥାଏ ସେହିପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟତ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ମିଳୁଛି । ତୁମର ଏହା ହେଲା ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ବ୍ୟାଙ୍କ, ଯେଉଁଠି ଚାରି ଅଣା ରଖିଲେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ହଜାରେ ଟଙ୍କା ହୋଇଯିବ । ପଥର ମଧ୍ୟ ସୁନା ହୋଇଯିବ । ତୁମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ସେଠାରେ ପାରସ ହୋଇଯିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ ଯଦି ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ମାତାପିତାଙ୍କୁ ପୁରା ପୁରା ଅନୁକରଣ କର ଏବଂ ନିଜର କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖ । ଯଦି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ବଶୀଭୂତ କରିପାରୁ ନାହଁ ଚଳଣିକୁ ଠିକ୍ କରିପାରୁ ନାହଁ ତେବେ ଉଚ୍ଚ ପଦରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଯିବ । ସେଥିପାଇଁ ନିଜର ଚଳଣିକୁ ପ୍ରଥମେ ସୁଧାରିବାକୁ ହେବ । ଅଧିକ ଆଶା ବା ଆକାଂକ୍ଷା ରଖିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନରେ ସୁସଜ୍ଜିତ କରି ସତ୍ୟଯୁଗର ମହାରାଜା ମହାରାଣୀ କରୁଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ସହନଶୀଳତାର ଗୁଣ ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକ । ନିଜର ଦେହ ପ୍ରତି ଏତେ ଅଧିକ ମୋହ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ସେଥିପାଇଁ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା କାମ ହାସଲ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କୁ କେତେ କ'ଣ ହେଉଛି ତଥାପି ମଧ୍ୟ ସବୁବେଳେ ସେବାରେ ତତ୍ପର ରହୁଛନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୁସଜ୍ଜିତ କରି ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଏବେ ଈଶ୍ୱରୀୟ କୋଳରେ, ମାତା ପିତାଙ୍କ କୋଳରେ ବସିଛ । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ମୁଖ କମଳ ଦ୍ୱାରା ଜନ୍ମ ଦେଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ସିଏ ଆମର ମାଆ ହୋଇଗଲେ । କିନ୍ତୁ ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ପୁଣି ବି ଶିବବାବାଙ୍କ ଆଡକୁ ଯାଇଥାଏ । ତୁମେ ମାତା ପିତା ଆମେ ବାଳକ ଆପଣଙ୍କର.... । ତୁମମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ ଏହିଠାରେ ହିଁ ହେବାକୁ ପଡିବ । ସେଥିପାଇଁ ମାୟାଠାରୁ ବାରମ୍ବାର ହାରିଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଆଚ୍ଛା ।

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଅବ୍ୟକ୍ତ ମହାବାକ୍ୟ:

ସମସ୍ତେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ନିଜ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛ ତ? କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନର ସମୟ ଅନୁସାରେ ସଂକଳ୍ପ, ବାଣୀ ଏବଂ କର୍ମ - ଏହି ତିନୋଟିଯାକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ତେବେ ଯାଇ ସମ୍ପନ୍ନ ବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରିବ । ଚାରିଆଡର ବାତାବରଣ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ହେବା ଦରକାର । ଯେପରି ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେତେବେଳେ ଯୋଦ୍ଧାମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଶତ୍ରୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତି, ସେ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ଉପରେ ଏବଂ ନିଜର ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଉପରେ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ଶକ୍ତି ଉପରେ କେତେ ଧ୍ୟାନ ରହିଥାଏ । ଏବେ ତ ସମୟ ବହୁତ ପାଖେଇ ଆସିଲାଣି । ଏକଥା ଜାଣ ଯେ ଏବେ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯିବାର ସମୟ ଆସିଗଲାଣି । ଏହିଭଳି ସମୟରେ ସର୍ବଶକ୍ତିକୁ ନିଜ ଭିତରେ ଚାରିଆଡୁ ଧ୍ୟାନ ଦେବା

ଦରକାର । ଯଦି ନିଜ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବାରେ ତିଳେ ମାତ୍ର ବି କମି ରହିବ ତେବେ ସମୟ ଅନୁସାରେ ଚାରିଆଡେ ଯେପରି ଟେନସନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଚିନ୍ତା ବଢିବାରେ ଲାଗିଛି ସେହିଭଳି ଚାରିଆଡେ ଟେନସନ୍ ବାତାବରଣର ପ୍ରଭାବ ଯୁଦ୍ଧିରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ଆତ୍ମିକ ପାଣ୍ଡବ ସେନା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପଡିପାରେ । ଦିନକୁ ଦିନ ଯେପରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ସମୟ ପାଖେଇ ଆସିବ ସେହି ଅନୁସାରେ ଦୁନିଆରେ ଟେନସନ୍ ଆହୁରି ଅଧିକ ବଢିଚାଲିବ, କମ୍ ହେବ ନାହିଁ । ଚାରିଆଡେ ବନ୍ଧନଯୁକ୍ତ ଜୀବନର ଅନୁଭବ ହେବ । ଯେମିତି କି କେହି ଚାରିଆଡୁ ଆତ୍ମାକୁ ବାନ୍ଧି ରଖିଛି । ଗୋଟିଏ ପଟେ ପ୍ରକୃତିର ଛୋଟ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଗୁଡିକ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷୟକ୍ଷତି ଚିନ୍ତା ବଢିଚାଲିଥିବା ବେଳେ ଅନ୍ୟପଟେ ଏହି ଦୁନିଆର ସରକାରଙ୍କର କଡା ନିୟମ ଗୁଡିକର ଚିନ୍ତା ବଢି ବଢି ଚାଲିବ । ତୃତୀୟ ପଟେ ପରସ୍ପର ସହିତ ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବହାରର କମିର ଚିନ୍ତା । ଚତୁର୍ଥରେ ଲୌକିକ ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସ୍ନେହଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଖୋଲା ସମ୍ବନ୍ଧ ଥିବା କାରଣରୁ ଯେଉଁ ଅଳ୍ପକାଳର ଖୁସିର ଅନୁଭୂତି ହେଉଛି ତାହା ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଭୟର ଅନୁଭୂତିର ଚିନ୍ତା ବଢିଯିବା କାରଣରୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଚାରିଆଡୁ ଦୁଶ୍ଚିନ୍ତା ବଢି ବଢି ଚାଲିବ । ତେଣୁ ସବୁ ଆଡୁ ଦୁଶ୍ଚିନ୍ତା ବଢିଯିବା କାରଣରୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଦୁଃଖରେ ଛଟପଟ ହେବାକୁ ଲାଗିବେ । ଯେଉଁଆଡେ ବି ଯିବେ ସେଠାରେ ଟେନସନ୍‌ର ଅନୁଭବ କରିବେ । ଯେପରି ଶରୀରରେ ମଧ୍ୟ ଯଦି କୌଣସି ନାଡି ସଙ୍କୁଚିତ ହୋଇଯାଏ ତେବେ କେତେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଅନୁଭବ ହୁଏ । ମୁଣ୍ଡ ଭାରୀ-ଭାରୀ ଲାଗେ । ସେହିଭଳି ଏହି ସବୁ ବାତାବରଣ ବଢି ବଢି ଚାଲିବ ଯେପରି କୌଣସି ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେବ ନାହିଁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ କ'ଣ କରାଯିବ? ଯଦି ହଁ କରିବ ତେବେ ବି ସମସ୍ୟା, ଯଦି ନା କରିବ ତେବେ ବି ସମସ୍ୟା । ଯଦି ରୋଜଗାର କରିବେ ତେବେ ବି ସମସ୍ୟା, ନ କରିଲେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ୟା । ଧନ ସଞ୍ଚୟ କରିଲେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ୟା, ନ କରିଲେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ୟା । ଏହିଭଳି ବାତାବରଣ ବଢି ବଢି ଚାଲିବ । ଏହିଭଳି ସମୟରେ ଚାରିଆଡର ଟେନସନ୍‌ର ପ୍ରଭାବ ଆତ୍ମିକ ପାଣ୍ଡବ ସେନାଙ୍କ ଉପରେ ନପଡୁ ବା ନିଜେ ଟେନସନ୍‌ରେ ଆସିବା ଭଳି ସମସ୍ୟା ମଧ୍ୟ ନ ଉପୁଜୁ ସେଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ବାତାବରଣର ପ୍ରଭାବ ଦୁର୍ବଳ ଆତ୍ମା ଉପରେ ସହଜରେ ପଡିଥାଏ । ଭୟପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାର ଯଥା କ'ଣ ହେବ? କିପରି ହେବ? ଏହିସବୁ କଥାର ପ୍ରଭାବ ନ ପଡୁ ସେଥିପାଇଁ ମଝିରେ ମଝିରେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଈଶ୍ୱରୀୟ ସ୍ମୃତି ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗଭଟ୍ଟୀର ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମଧୁବନ ଦ୍ୱାରା ଅଫିସିଆଲ ଭାବରେ ଆସିବା ଦରକାର, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର କିଲ୍ଲା ଅର୍ଥାତ୍ ସଂଗଠନ ମଜବୁତ ରହିପାରିବ ।

ଆଜିକାଲି ସେବା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବଢି ଚାଲିବ କିନ୍ତୁ ସେବା ବଢିବା ସହିତ ବହୁତ ଯୁକ୍ତି ଯୁକ୍ତ ଢଙ୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ହେବା ଦରକାର । ଆଜିକାଲି ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ରହିଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ଅଧିକ ଆସିବେ, ସ୍ୱରୂପ ହେବାବାଲା ଆତ୍ମା କମ ଆସିବେ । ସମସ୍ତେ ଏକା ଭଳି ହେବେ ନାହିଁ । ଦିନକୁ ଦିନ ଦୁର୍ବଳ କ୍ୱାଲିଟୀର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଜା କ୍ୱାଲିଟୀର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ବଢିବ, ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ କଥା ଭଲ ଲାଗିଲେ ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା ଭଲ ଲାଗିବ ନାହିଁ । ସବୁ କଥା ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସମ୍ପର୍କରେ ଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଚାହିଁବା ଅନୁସାରେ ଚଲାଇବାକୁ ହେବ । ସମୟ ଯେତେ ଯେତେ ସମସ୍ୟା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ଲାଗିବ ସେହିଭଳି ସମସ୍ୟା ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ହେବା ମଧ୍ୟ କଷ୍ଟକର ହେବ, କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁତ ଆତ୍ମା ଆସିବେ କାହିଁକି ନା ଶେଷ ସମୟ ଆସିଗଲାଣି ନା । ତେବେ ଶେଷ ଦୃଶ୍ୟ କିପରି ହେବ? ଯେପରି ପ୍ରଥମ ଅବସ୍ଥାରେ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହରେ ଉଚ୍ଛୁଳିଥା'ନ୍ତି, ସେହିଭଳି ସ୍ଥିତି କ୍ୱଚିତ୍ କାହାର କାହାର ହେବ । ଅଧିକାଂଶ ଆତ୍ମା ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ହିଁ ରହିବେ । ତେଣୁ ଏଥିପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ଏମିତି ନ ହେଉ ଯାହାକି ସମ୍ପର୍କରେ ରହିବା ଯୋଗ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପରଖି ନପାରି ସମ୍ପର୍କରେ ରହିବାରୁ ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚିତ କରିଦେବ । ଯେମିତି କେହି ବି ଖାଲି ହାତରେ ନଯିବେ, ଯଦିଓ ନିୟମ ମର୍ଯ୍ୟାଦାରେ ଚାଲିପାରିବେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସ୍ନେହରେ ଚାଲିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଥିବେ ତେବେ ଏଭଳି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଯେ ଏହି ଗ୍ରୁପ ଏହି ଲକ୍ଷଣ ଅନୁସାରେ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହି ଅନୁସାରେ ଚଳାଇବାକୁ ହେବ । ଆଚ୍ଛା! ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ।

ବରଦାନ:- ସ୍ନେହର ପ୍ରତିଦାନରେ ସମସ୍ତ ଦୁର୍ବଳତା ଗୁଡିକୁ ଆହୁତି ଦେଉଥିବା ସମର୍ଥୀ ସ୍ୱରୂପ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ସ୍ନେହର ପ୍ରତୀକ ହେଲା ବଳିଦାନ । ସ୍ନେହର ପ୍ରତିଦାନରେ ବଳିଦାନ ଦେବା ପାଇଁ କୌଣସି

କଷ୍ଟକର ବା ଅସମ୍ଭବ କଥା ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ ଏବଂ ସହଜ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ସମର୍ଥୀ ସ୍ୱରୂପର ବରଦାନ ଦ୍ୱାରା ନିଜର ସମସ୍ତ ଦୁର୍ବଳତା ଗୁଡିକୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଭାବରେ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତରର ସହିତ ବଳିଦାନ ଦିଅ କାହିଁକି ନା ସତ୍ୟପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସତ୍ୟ ହିଁ ସ୍ୱୀକାର ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ କେବଳ ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହର ଗୀତ ଗାଅ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ନିଜେ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ଅବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ସ୍ୱରୂପ ହୁଅ ଯାହାକି ସମସ୍ତେ ତୁମର ମହିମାର ଗୀତ ଗାଇବେ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସଂକଳ୍ପ ବା ସ୍ୱପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ଏକମାତ୍ର ଦିଲାରାମ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ରହିଥାଉ, ତେବେ କୁହାଯିବ ସଚ୍ଚା ତପସ୍ୱୀ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****